

ספר טל אורות פרק א :ו

מובן דהנה יש לחקור באחד משלשה עניינים, או לחקור בבחינת הא"ס, או לחקור בבחינת הספירות שהם השמות וכוחות הרצוניים שנשתלשלו בדרך עילה ועלול, או לחקור בבחינת הנפרדים שנבראו בדרך יש מאין כנודע. והנה לחקור בא"ס ראוי לו שלא היה בא לעולם כלל, כי איך יחקור על א"ס מה שאין שכל ורעיון תופס בו כלל, הלא ידוע שמהותו ורצונו חד א"כ מי ששיג רצונו צריך להשיג מהותו וזה דבר שאי אפשר, ולכך נקרא א"ס שאין שום רעיון תופס בו... אבל באמת בבחינת א"ס אין לחקור כלל, ועל כל דבר אנו אומרים שכך עלה ברצונו הפשוט מה שאין כח בשום שכל לידע איזה טעם, כי הוא רצון שאין לו סוף ואם ידע הטעם א"כ בא לסוף דעתו, וזה אין בכח שום שכל זולתו, והבן **וכל החקירה של מרן ז"ל הוא דוקא לאחר הצמצום לאחר שנגבל על רצון של שכל וטעם והשגה**, ועל זה משיב הרב שפיר שבריא את העוה"ז היה בזמן הראוי ולא היה יכול להיות קודם או מאוחר עד שנשתלשלו מקודם העולמות העליונים, כי הכל הולך בהדרגה לאחר הצמצום כמ"ש לקמן בפ"ח מזה, אבל לחקור על מה לא האציל הא"ס מקודם הא"ק, הלא זאת החקירה הוא בא"ס וזה אין לחקור כלל כי הוא למעלה מהשגה ולכך נקרא אין סוף. והנה כל מה שכתבתי נרמז שם היטב בע"ח מתחילה וז"ל שם: כי הנה האור העליון למעלה למעלה עד אין קץ הנקרא א"ס, ושמו מוכיח עליו שאין בו שום תפיסא לא במחשבה ולא בהרהור כלל ועיקר, והוא מופשט ומובדל מכל רעיון ומחשבות, והוא קודם אל כל הנאצלים כו', ואין בו זמן והתחלה כי הוא תמיד נמצא וקיים לעד עכ"ל. הרי מבואר כל מ"ש שאמר זה לתירוץ ששם אין לחקור, וגם לא יפול כלל הקושיא יען שאין זמן ואין שום השגה שם וא"כ איך יחקור בדבר שאין בו השגה, והבן.

זוהר הקדוש פרשת פנחס, חלק ג דף רנז:

פקודא תליסר, קריאת שמע, ואית למנדע, דאיהו אתקרי חכם בכל מיני חכמות, ומבין בכל מיני תבונות, וחסיד בכל מיני חסדים, וגבור בכל מיני גבורות, ויועץ בכל מיני עצות, וצדיק בכל מיני צדקות, ומלך בכל מיני מלכות, עד אין סוף עד (ס"א כתר) אין חקר.

ובכל אלן דרגין, בחד אקרי רחמן, ובחד אקרי דיין, והכי בכמה דרגין עד אין סוף:

אי הכי שנוי אית בין רחמן לדיין, אלא קודם דברא עלמא, אתקרי הוא בכל אלן דרגין, על שם בריין דהוו עתידין להבראות, דאי לאו בריין דעלמא, אמאי אתקרי רחום דיין, אלא על שם בריין דעתידין:

ובגין דא, כל שמהן אינון כנויין דיליה, על שם עובדין דיליה.